

Co je to Borzée?

Představte si malebné údolíčko v belgických Ardenách, v něm několik protáhlých budov plných pokojků, sálků, kluboven. To je kulturně-společenské středisko Belgičanů, ať už Vlámů či Valonů, to je Borzée. Právě sem, do střediska belgických socialistických odborů, několikrát v roce jezdí milovníci a zájemci o lidový tanec, zpěv a muziku z celé země. V tzv. ateliérech se zdokonalují ve svém „koníčku“ a přitom se setkávají se starými známými či navazují přátelství nová. Jezdí sem celé rodiny, protože o děti je tu rovněž vzorně postaráno. Není výjimkou, když se rodina rozdělí, matka zpívá, otec se zdokonaluje ve hře na akordeon a děti se těší z krásné přírody kolem – malují, poznávají, hrají si na pěkném hřišti či v přilehlých lesích.

Tak jednou za rok či za dva jsme zváni do ateliéru českých tanců, o které je tu velký zájem, takže míváme kurz zcela zaplněný. Ale to není podstatné. Důležitá je atmosféra, v níž se tu tančí, zpívá, hraje přes den i dlouho do noci. Oblíbené jsou tu večerní bály jak pro děti, tak pro dospělé, koncerty, předváděčky. Nikomu nevádí skromné ubytování, skromné švédské stoly i jedno stejné polední jídlo, na něž se stojí ve frontě třeba i čtvrt hodiny. Kouřit se smí pouze v jednom vyhrazeném prostoru a pro občerstvení je k dispozici jeden malý bar. A to je vše.

Letos byla účast na tří denním soustředění i pro pořadatele překvapující. Přijelo na 450 účastníků, nepočítaje v to celou řadu „předškolňátek“. A na celé čáře to vyhrála muzika. Proběhlo pět ateliérů tanečních (pro nás nejzajímavějším byl s názvem Technika dobrého tanečníka), tři pěvecké a dvanáct hudebních!!! Nejvíce zájemců bylo samozřejmě o hru na akordeon, dále tu byl ateliér dudáků, houslistů, nechyběla lidová harfíčka, kytara atd.

Po soustředění jsme byli několik dní v rodině bohatě obdařené dětmi. Když jsme zjistili, že každé dítě se učí na nějaký hudební nástroj, samozřejmě nás zajímalo, jak se s tím rodina finančně vyrovnává. Dozvěděli jsme se, že děti zde mají výuku na vybraný hudební nástroj až do 12 let zcela zdarma a pokud chtějí pokračovat i dále, neznamená to prý velké zatížení rodinného rozpočtu. Docela jsme záviděli. A naši jsme v tom i vysvětlili, proč Belgičané tak rádi s námi tančí při doprovodu klavíru a tak rádi si k našim tancům s námi zazpívají.

Eva Rejšková

Utichlo velké srdce...

Za Růženou Malíkovou, zakladatelkou a dlouholetou vedoucí dětského valašského souboru „Malá Rusava“.

Čas nejde zastavit. Plyne jako voda stejně jako dny našich životů, které se skládají z tisíců, milionů okamžiků. Tu radostných, veselých, tu smutných. Každý ale jednou dopluje ke svému moři – není jiné opravdové spravedlnosti na světě, než že se člověk rodí a umírá. A přestože nás toto vědomí provází dennodenně, odchod blízkého, milého a vzácného člověka nás vždy zabolí, zarmoutí...

Když se do běžných předvánočních dnů minulého roku nesla Bystřicí pod Hostýnem zpráva o úmrtí paní Růženy Malíkové, jako by tomu nikdo nechtěl věřit, jako by se pro všechny ty, kteří ji znali, na chvíli zastavil čas. Té drobné milé paní, která i přes nelehký život svým elánem a životním optimismem ovlivnila mnoho lidí, a to nejen malých Valášků z dětského souboru „Malá Rusava“. Její jméno zná většina Bystřičanů, mnozí z celého Kroměřížska a folkloristé z celé republiky – málo-

Příspěvky z domova i ze zahraničí

kdo se tak výrazně vryl do povědomí obyvatel a kulturního života města a regionu posledního půlstoletí. Před 53 lety stála u zrodu valašského souboru písní a tanců „Rusava“, jehož byla přes dvacet let aktivní členkou, sama v roce 1958 založila dětský valašský soubor „Malá Rusava“, který vedla ještě ve svých 80 letech.

I nepatrná zmínka ze života Růženy Malíkové hovoří za vše. Vždy plná elánu, který ji neopouštěl ani v obdivuhodném věku a po nelehkých životních obdobích. Všechno jakoby mávnutím proutku před 2 lety narušila mozková příhoda. Narušila obdivuhodně plodný život jedinečného člověka, jeho kontakt s dětmi, které tolik milovala, s folklorem, pro který po celý život žila. Nemoc si vybrala svou daň a paní Růženka, jak jí mnoho lidí říkávalo, nás navždy opustila z pozemského života. Nikoli však z našich vzpomínek...

Před 3 lety jsem s paní Malíkovou připravoval u příležitosti jejích 80. narozenin pro časopis Folklor její vyznání folkloru, které bylo publikováno

v posledním čísle roku 2002. Možná si čtenáři vzpomenou na titulní stranu časopisu a fotografii R. Malíkové v šátku. Obrázek jakoby od malířů, který zachycuje krásu lidového dědictví ve své nejpřirozenější, nejkrásnější podobě, tak jak to uměl třeba A. Kašpar. Chvilé s paní Malíkovou byly setkáním s úžasným, obdivuhodným člověkem, které mě lidsky obrovsky obohatilo a možná i v mnohém ovlivnilo. O to více je mi dnes líto, že paní Růženka už není mezi námi. Odešla v krásném, zaslouženém věku a skončil tak jeden jedinečný plodný život. Utichlo velké srdce velkého člověka, na kterého nelze než jen v dobrém vzpomínat... Z jejího vyznání zaznamenaného u příležitosti jejích 80. narozenin cituji:

Miluji práci s dětmi – přináší mi mnoho potěšení. A pokud budu zdravá, budu se jim věnovat. Folklorem vždy žila celá rodina a někdy nebylo lehké skloubit starosti o rodinu a dvě děti, práci a působení ve folklorním souboru. Ale je to můj život. Víte, když za mnou po mnoha letech přijdou dospělí lidé, kteří coby děti prošli „Malou Rusavou“, a znají se ke mně, vzpomínají na roky v souboru a poděkují mi za ten čas, to je ta nejhezčí odměna, jakou si jen mohu přát. Stejně, když do dětského souboru vodí své děti, dnes už i vnuky, nebo když vidíte, jak s radostí tančí v dospělém souboru a propadli lásce k folkloru, stejně jako kdysi já, pak víte, že všechna ta dřina, ty roky práce, radostí i starostí, měly smysl.

Děkujeme, Růženko, a nikdy nezapomeneme...

Tomáš Čech

Kliment Navrátil navždy odešel

Několik hodin po skončení Národního krojového plesu zemřel v neděli 5. února 2006 po dlouhé a těžké nemoci v Praze dlouholetý primáš cimbalové muziky pražského Slováckého krúžku pan Kliment Navrátil (nar. 1. 7. 1925 v Bukovanech u Kyjova).

Po maturitě na kyjovském gymnáziu (1944), vystudoval v Brně Vysokou školu zemědělskou (Ing. 1949) Byť bytostně spjat s rodným kyjovským Dolňáckem a Slováckem, přesto nastoupil zaměstnání nejprve

u Státních lesů v Prešově a Košicích a od roku 1961 trvale zakořenil v Praze, kde byl zaměstnán až do roku 1986, kdy odešel do důchodu, na Ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

Jeho život, to byla láska k přírodě a k lidové kultuře a především k folkloru Slováků.

Mám-li se uyznat ze svého vztahu a lásce k folkloru, musím říci, že v mládí byl citový a emotioni, ale v dalším životě hlubší a obohacující. Proní krůčky vytvořela rodina. Jak mamička, tak i otec a hlavně babička, všichni dobří zpěváci; dnes bych je právem nazval „nositelé tradice“, kterou žilí, napsal ve svém vyznání v roce 2000.

V době středoškolských studií se zapojil do folklorního

hnutí v Kyjově, kde se v roce 1942 stal kontrášem cimbálové muziky místního „Slováckého krúžku“. Taje a poznání lidové kultury a folkloru mu pomáhal odkrýt autor monografie *Živá píseň* a pozdější zakladatel Strážnických slavností Vladimír Úlehla, který v Kyjově do roku 1945 žil. Ve svém vyznání na tyto doby vzpomíná: *Hrávali jsme s velkou radostí a nadšením, ale písní a muzice jsme na patřičné úrovni nerozuměli. Jak je správně chápat, jak s nimi pracovat po stránce vokální a instrumentální, to oše nás naučil právě pan profesor.*

Lidová píseň, hudba a tradice jej neopustily po celý jeho život. Všude, kam zavítal se hned zapojil do kulturního a společenského života; pomáhal a sám obohacoval svoje poznání: *V bývalé župě Šárýš a Zemplín mě učaroval zpěv při řecko-katolických obřadech a liturgie ve staroslověštině v malých, dřevěných kostelících z konce 17. a 18. století. A cigánské muziky! Naučil jsem se jejich harmonizaci a styl a s některými jsem dokonce hrával. To byla pro mne čest, protože jsem byl jimi přijat, byl jejich...*

Všechny tyto znalosti plně rozvinul při svém dlouholetém působení v muzice pražského „Slováckého krúžku“, v níž působil od roku 1985 na postu primáše. Současně byl také v čele všech výrazných aktivit moravských Slováků žijících v Praze.

Nepřehlédnutelný svou vysokou a pevnou postavou v kyjovském kroji s vyšívanou vázankou a typickým kloboučkem, kterému vévodila oku lahodící vonička červeného muškátu v zátiší zeleného listoví. Takto ustrojen přicházel s úsměvem a laskavostí na tváři pevným krokem a s hrdostí moravského Slováka na pódia nebo mezi účinkující. Znal souvislosti. Měl celoživotní zkušenosti, sám významný praktik a nadšený nositel. Proto byl vynikající řečník s úchvatným slovním podtržením hlavní myšlenky a s nevtíravou sdělností. Ve svých často emotivních rétorických projevech vždy zdůrazňoval a vyzvedával význam a důležitost naší lidové kultury pro současnost i budoucnost. Byl celým srdcem a celou svou bytostí vlastencem v tom pravém slova smyslu, pro kterého vše, co nám zanechali a čím nás „vzbrojili“ naši otcové a dědové bylo posvátné a hodno úcty, dalšího pěstování a rozhojnění. Staral se o to vpravdě po celý život až do svých posledních chvil. Shromažďoval doklady lidové kultury od svých prarodičů, rodičů a přátel, od starých pamětníků i kamarádů. Svoji životní filozofii vyložil slovy: *(mým cílem bylo) ... oživit a ozkřít*

sit staré písně, muziku a zvyky na Kyjovsku či jinde a přispět k obohacení současného způsobu života, ve kterém se stáváme nositelé tradice, moderního olastenectví jako symbolu čistoty a síly lidské lásky k domovu, rodnému kraji a sobě navzájem. Vždy pamatujte: Lásky k rodnému kraji není nikdy dost!

Osobně jsme se naposledy setkali v roce 2004 na festivalu v naší obci. Tehdy byl po čase rád mezi svými přáteli naladěnými na stejnou notu. Zaspíval sám i s ostatními, popil vínečka, zavzpomínal nejen přímo na scéně, ale také s ostatními kamarády později večer. Tehdy jsme se loučili a on

Příspěvky z domova i ze zahraničí

mi slíbil mi k zveřejnění svoji studii o „životě“ kyjovské skočné. Následující měsíce, které zcela zaplnil starostí o své zdraví, však již k tomu nedošlo... Věřím však, že slib zveřejnění jeho poznatků o tomto typickém točivém tanci s pomocí jeho nejbližších přátel ještě splním!

Životní krédo zesnulého Klimenta Navrátila, jenž zemřel v necelých 81 letech, je shrnuto v následujících větách: *Uvědomil jsem si, že v životě*

je hodně posoátných věcí, takových, o nichž tiše rozjímáme v skrytu svých srdcí. Patří mezi ně pojmy jako Bůh, národ, víra, vlast, tradice, ale přede vším pokora, která roste úměrně s neustále se prohlubujícím lidským poznáním. Jak zasadíme náš život do rámce času, ocitáme se v minulosti, kterou jsme zdědili a naší povinností je tuto minulost znát (historia mater et magistra). Svázání jsme také s přítomností a budoucností a v tomto směru je tradice, ona zářící lucerna, orientačním světlem na naší cestě do budoucnosti.

S Klimentem Navrátilem se za všechny jeho přátele a kamarády loučí
František Synek

Zemřel Josef Čáp

V neděli 12. února 2006 odešel do folklorního nebe člověk, který celý svůj život zasvětil folkloru a práci s dětmi, Josef Čáp – všemi nazývaný

Pepa – dlouholetý vedoucí souboru „Javorníček“ Brno. Poslední rozloučení se se zesnulým Josefem Čápem uskutečnilo v prostorách brněnského krematoria v pondělí 20. února 2006 odpoledne.
redakce

Čas radosti, veselosti

Pod tímto poetickým a program vystihujícím názvem uvedl v předvánočním čase minulého roku folklorní soubor městské části Praha 6 „Rosénka“ v Městské knihovně na Mariánském náměstí v Praze 1 svůj vánoční pořad a bylo opravdu z čeho se radovat a veselit.

I toto veřejné vystoupení původně dětského souboru prokázalo, že „Rosénka“ je opravdu pozoruhodným folklorním souborem, a to zejména tím, že vzniknul v roce 1982 z iniciativy dosavadní vedoucí a choreografky souboru Radmily Baborákové v Praze, že od samého začátku své existence se trvale a úspěšně věnuje a zpracovává folklorní materiál z moravského Slovácka, ponejvíce z uhersko-hradištského Dolňácka a z moravsko-slovenského pomezí, zejména z moravských Kopic, a že jeho členové ani po postupném narůstání věku soubor neopouštějí.

Takže v uvedeném pořadu vystoupily čtyři skupiny tak říkajíc taneční – „Malá Rosénka“, „Rosénka“, „Velká Rosénka“ a „Rosénka-Přípravka“ – a také tři doprovodné instrumentální skupiny pojmenované příznačně – „Muzička“, „Muzika“ a „Muzika Rosénka“. A k tomu ještě pro zajímavost dodávám, že každá tato muzika má svého cimbalistu, což je v případě tohoto hudebního nástroje a pražských možností vskutku obdivuhodné.

V pořadu Čas radosti, veselosti několikrát vystoupily všechny uvedené taneční i instrumentální skupiny „Rosénky“. První část pořadu zahájila „Malá Rosénka“ tzv. štanďrováním, tj. zastaveníčkovou formou zpívání lidových písní, koled apod. Pěvecký program pořadu doplnila „Velká Rosénka“ několika obyčejovými vstupy, např. mikulášskou družinou, Luckami, štědrovečerním věštěním a také pásmem figurálních tanců z Uhersko-hradištska. Podobně pokračoval i program druhé části pořadu. Opět zazněly krásné písně – třeba Ten vánoční čas... nebo písně připomínající účast pastýřů při Kristově narození, došlo i na štěpánské koledování a potěšit nás všechny přítomné přišli i Tři králové, aby po povinšování „Rosénky“ k novému roku všichni „Rosénkáři“ zazpívali prakticky v celé republice kdysi zpívanou píseň – vždyť K.J. Erben ji zaznamenal i na Klatovsku – Den přeslavný jest k nám přišel...

Byl to pěkný folklorní večer, který nás svým repertoárem i uměleckou kvalitou jeho interpretace včetně nápadité choreografie a přirozeného dětského projevu potěšil a uvedl do radostného pocitu z krásy našeho lidového umění. -zm-

Vzpomněli oběti holocaustu

Památku obětí holocaustu – hromadného vyvraždění více než šesti milionů Židů fašisty a nacisty za 2. sv. války, uctili včera občané Brna a představitelé Jihomoravského kraje. Kytici uložili před brněnskou školu v Merhautově ulici 37 pod nápis: „Památce 9397 židovských občanů, kteří byli v letech 1941 a 1942 z této budovy odvezeni na smrt.“

Pamětníci přiblížili občanům i žákům této základní školy, mezi nimiž je hodně Romů, události, kdy protektorátní a němečtí nacisté shromáždili do budovy v Merhautově 37000 brněnských Židů a odesílali je do koncentračních táborů a k zabití do plynových komor. Představitelé kraje, města, Židovské obce a další zdůraznili, že již nikdy nelze připustit, aby se opakovalo zabíjení lidí pro jejich politické, náboženské a jiné přesvědčení, názory, barvu pleti atd.

Na téma holocaust a dodržování lidských práv je ve škole výstava dětských výtvarných prací. Při připomínce holocaustu tam vystoupily dětské židovské a romské soubory. Vzpomněly, že válečnou apokalypsu přežilo jen několik stovek z brněnské mnohatisícové kvetoucí židovské komunity. Obnova začala na troskách, fyzických i duchovních. Řádění nacistů podlehla i Velká synagoga v Přízově ulici, vypálená za okupace. Od roku 1946 byl rozšířen obvod působnosti brněnské obce i na zaniklé okolní židovské obce (Hustopeče, Ivančice, Klobouky, Slavkov, Tišnov), posléze od roku 1960 též na Kyjov, Hodonín, Zlín a další. Zachraňuje a udržuje historické památky, především četné hřbitovy, dnes až na výjimky opuštěné, a několik zbývajících sakrálních staveb. -V.Žalud-

Kalendář akcí: **březen–duben 2006**

Březen

- 4.3. Svátek hudby, Krásná Lípa
- 4.3. Zpěváček, Krásná Lípa
- 5.3. Masaryk a národní písně, Lány
- 6.3. Černovický zpěváček, Brno
- 11.3. Den vína, Buchlovice
- 11.3. Hovězský slaviček, Hovězí
- 12.3. Před sušedovým zelený ořech, Štítina
- 18.3. 12. reprezentační ples VUS Ondráš, Brno
- 18.3. Jarní bál, Nasavrky
- 18.3. Josefská beseda u cimbálu, Stará Břeclav
- 18.3. Mikulovský zpěváček, Mikulov
- 19.3. Otvírání sklepů, Kyjov
- 21.3. Otevírání jara, Archeoskanzen Modrá
- 24.3. Vyhlášení ankety Zlatý Ámos, Praha
- 25.3. Lidová píseň, Rokycany
- 25.3. Zpěváček, Jihlava
- 25.3. Černovický zpěváček, Brno
- 25.3. Ověčák slaví 30 let, Hovězí
- 25.3. Valašský bál Sedmikvítku, Frenštát p. R.
- 25.3. Kantorský bál, Praha
- 26.3. Soutěž dětských zpěváčků, Vlčnov
- 26.3. Přehlídka dětských zpěváčků, Strážnice
- 26.3. Vítání jara, Opava

Duben

- 1.4. Perníček slaví 20 let, Pardubice
- 1.4. Výroční koncert souboru Ostravica, Frýdek-Místek
- 1.5. Den řemesel, Moravská Nová Ves
- 2.4. Dolina slaví 50 let, St. Město u Uh. Hrad.
- 2.4. Perníček slaví 20 let, Pardubice
- 2.4. Soutěž dětských zpěváčků, Stará Břeclav
- 2.4. Děťští zpěváčci Veselska, Veselí n. M.
- 3.4. Vynášení Mařeny, Frenštát p. R.
- 5.4. Jarní lidové zvykosloví, Opava
- 5.4. Jaro přišlo k nám, Karviná
- 6.4. Jarní lidové zvykosloví, Opava
- 7.4. Otrokovská notečka, Otrokovice
- 8.4. Jihočeský zpěváček, Zvíkovské Podhradí
- 8.4. Zpěváček, Teplá u Mariánských Lázní

- 8.4. Zpěváček, Praha
- 8.4. Velikonoční výstava, Horní Počernice
- 9.4. 24. soutěž Věneček z rozmarýnu F. Mikuleckého, Hodonín
- 9.4. Velikonoční výstava a předvádění, Hovězí
- 9.4. Vynášení Smrtky, Náklo
- 10.4. O hanáckyho kohóta, Prostějov
- 10.4. Zpěváček, Valašské Klobouky
- 10.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 11.4. O dudách a dudáčích, Rokycany
- 11.4. Velikonoce v lidových řemeslech, Prostějov
- 11.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 12.4. Velikonoce v lidových řemeslech, Prostějov
- 12.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 12.4. Zvykoslovný pořad, Mikulov
- 13.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 14.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 15.4. Velikonoce na Dlaskově statku, Turnov
- 15.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 16.4. Velikonoční výstava, Hovězí
- 16.4. Šlaháčková zábava, Veselí nad Moravou
- 16.4. Velikonoční zábava, Kunovice
- 17.4. Velikonoční jízda, Kunovice
- 17.4. Dětský folklorní festival, Velká n. Veličkou
- 17.4. Velikonoční jízda, Telč
- 17.4. Velikonoční koledování, Nový Jičín
- 22.4. Opavský skřivánek, Opava
- 22.4. Soutěž zpěváčků, Mikulov
- 22.4. Přehlídka dětských souborů, Prostějov
- 29.4. Stavění máje a pálení čarodějnic, Modrá
- 29.4. Stavění máje, Vlčnov
- 30.4. Zpěváček Slovácka, Svatobořice-Mistřín
- 30.4. Májová veselice, Velký Týnec
- 30.4. Stavění máje, Krásná Lípa
- 30.4. Stavění máje, Strážnice
- 30.4. Tančíme pod májkou, Kamýk n. Vltavou
- 30.4. 7. slet čarodějnic, Mezice u Nákla
- 30.4. Jubilejní koncert, Břeclav
- 30.4. Den čarodějnic, Uherský Ostroh
- 30.4. Stavění máje a slet čarodějnic, Kunovice
- 30.4. Slet čarodějnic, stavění máje, Kněždub

Slovo šéfredaktora	3
Vyznání Tatiány Pálenské	4
Vyznání Karla Krasnického	5
Doba postní na luhačovském Zálesí	6
Vítězslav Pálenský: Já a folklor	8
Nový BROLN	10
Rozhovor nad reedicí knihy Luhačovské Zálesí	12
Luhačovské Zálesí – kniha znovuzrozená	14
Věra Haluzová vzpomíná na Antonína Václavíka	16
Bulharské svátky a obřady	18
Chodské pověsti a legendy Marie Korandové	21
Galerie osobností národopisu... Antonín Václavík	22

Aktuálně z činnosti FoS

Z činnosti výboru a sekretariátu FoS ČR	24	Ohlédnutí za slavnostmi chleba 2005	37
Rozdělení kanceláří FoS ČR	24	Česká národopisná společnost	38
Alexander Veigl čestným prezidentem IOV	25	Javorník oslavil jubileum	38
Šedesátiny Jiřího Sloupenského	26	„Zlaté husle“ hosty Jiřího Stivína	39
Jirkovi Sloupenskému vínšujeme dlouhá léta...	26	Josef Režný jubilantem	40
Vinš Radkovi Rejškovi	28	Jožka Kratochvíl oslavil 70 let	41
Pozvánka do Velkých Losin 2006	29	Olomoucká „Krajina“ slavila	42
		Královský trojúhelník	43
		Slezan oslavil padesátiny	44
		Padesátiny Slezanu	44
		Výročí Etnologického ústavu AV ČR	46
		Veselí má být proč pyšně	47
		Když se řekne Litva...	48
		Co je to Borzée?	49
		Utichlo velké srdce...	49
		Kliment Navrátil navždy odešel	50
		Zemřel Josef Čáp	52
		Čas radosti, veselosti	53
		Vzpomněli oběti holocaustu	53
		Kalendář akcí: březen–duben 2006	54

Diskuse, polemika, recenze, rozbory

Lidové tradice a média III. Proč je folklor opomíjen?	30
Lidové tradice a média IV. Věci však není možno paušalizovat.	31

Příspěvky z domova i ze zahraničí

Slovácký verbuňk	32
Nymburk vyznamenal folkloristy	34
Chairé zpívá o Vánocích	35
Mikulášské zpívání v Nedakonících	36

Folklor Časopis Folklorního sdružení ČR

dvouměsíčník, vychází v lichém měsíci,
ročník 17, číslo 2/2006
ISSN 1210-7972
MK ČR 6782

Redakce

V Novinách 32/813
696 04 Svatobořice-Mistřín
Telefon a fax redakce:
518 620 450, 604 384 410

E-mail redakce:
synek@raz-dva.cz
sefredaktor.folklor@seznam.cz

Vedoucí redaktor

PhDr. František Synek

Redakční spolupráce:

PhDr. Eva Rejšková, PhDr. Marta Ulrychová,
PhDr. B. Čumpelíková, PhDr. Zdeněk Mišurec

Korektury:

PhDr. Ivana Cihlářová,
Mgr. Bohuslava Hamáková

Grafická úprava:

Jan Dobeš, studio Designiq

Vydavatel

Folklorní sdružení České republiky
Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
IČ: 541206, DIČ: CZ 541206

Telefon /email vydavatele:
234 621 218, fax 224 214 647
foscr@adam.cz

Tisk Tisk TISK Lanškroun s.r.o.

Redakční rada

PhDr. František Synek, Jan Dobeš,
PaedDr. Slávek Hrzal, Mgr. Vladan Jílek,
Mgr. Bohumil Křivda, Ing. Dušan Macháček,
Ing. Jiří Sloupenský

Distribuce a předplatné:

Lucie Radová, foscr@adam.cz
Roční předplatné vč. poštovního:
6 čísel 438,- Kč
Internetová verze na adrese:
<http://www.fos.cz>

Příspěvky zveřejněné ve druhé, třetí a čtvrté rubrice neodpovídá za jejich věcný a formální obsah. Redakce vrací vyžádané rukopisy a fotografie. Vydáno s podporou MK a MŠMT.

Uzávěrka tohoto čísla byla 20. ledna 2006
a vyšlo 1. března 2006. Uzávěrka čísla 3/2006
byla 20. března a vyjde 1. května 2006.

Fotografie

- str. 14 Národopisné muzeum – Musaion. Praha 2005. *Synek F.*
 str. 6 Ilustr. foto: Kresba nošení Mořeny. Reprofoto *Synek F.*
 str. 7 Ilustr. foto: Velikonoční hrkače. Reprofoto *Synek F.*
 str. 7 Ilustr. foto: Malovaná vejčička. Reprofoto *Synek F.*
 str. 8 Vítězslav Pálenský se svým dědou Slávkem Volavým. Rod. archiv.
 str. 9 Vítězslav Pálenský (vlevo) s V. Klausem. Praha 2005. *Synek F.*
 str. 10 Ilustr. foto: Zpěváci BROLNu J. Šuláková a J. Severin. Brno (80. léta).
 str. 11 Dramaturg BROLNu J. Jakubiček a J. Nečas. Brno 1984.
 str. 13 Představení knihy po křtu. Pozlovice2005. *Synek F.*
 str. 14 Pamětní deska na rodném domě. Pozlovice2005. *Synek F.*
 str. 15 Dcera A. Václavíka Iva Drápalová. Pozlovice2005. *Synek F.*
 str. 17 Ilustr. foto: Babjénka Skovajsovi z Pozlovic. Reprofoto *Synek F.*
 str. 18 Rodný dům Univ. prof. PhDr. A. Václavíka. Pozlovice 2005. *Synek F.*
 str. 19 Ilustr. foto: Bulh. soubor Zdravec Sofia. Luhačovice 2005. *Synek F.*
 str. 20 Ilustr. foto: Ríský klášter. Bulharsko 2005. N. Prokopieva.
 str. 24 A. Veigl a R. Rejškem. Rakousko, Ma. Enzersdorf 2005. *Rejšková E.*
 str. 23 Farní kostel. Pozlovice 2005. *Synek F.*
 str. 27 J. Sloupenský s P. Dvorským. Velké Losiny 2005. *Synek F.*
 str. 28 F. Synek s R. Rejškem při besedě. Praha 2006. E. Rejšková.
 str. 29 Ilustr. foto: Jarní motiv. Svatobořice-Mistřín 2005. *Synek F.*
 str. 33 Ilustr. foto: Tanečníci verbuňku. Dubňany 2005. *Synek F.*
 str. 34 Ilustr. foto: Ze soutěže ve verbuňku. Dubňany 2005. *Synek F.*
 str. 35 Vyznamenání manželé Rejškovi. Nymburk 2005.
 str. 36 Ilustr. foto: Dívka z Nedakovic. Nedakovice 2006. F. Synek
 str. 37 Ze Slavností chleba. Slup 2005. *Friča Š.*
 str. 38 Ilustr. foto: Detail vybavení staré horácké. Pohled' 2005. *Synek F.*
 str. 40 Dudák Josef Režný. Reprofoto *Synek F.*
 str. 41 Cimbalista Josef Kratochvíl. *Archiv autora.*
 str. 44 Ze slavnostního koncertu Slezanu. Č. Těšín 2005. *Przeczek W.*
 str. 45 Ze slavnostního koncertu Slezanu. Č. Těšín 2005. *Przeczek W.*
 str. 46 Ved. Boleslav Slováček v závěru koncertu. Č. Těšín 2005. *Przeczek W.*
 str. 47 Ze slavnostního koncertu Radošova. Veselí n. M. 2005. *Archiv aut.*
 str. 47 Ze slavnostního koncertu Radošova. Veselí n. M. 2005. *Archiv aut.*
 str. 48 Z vystoupení Olšinky. Litva, Visaginas 2005. *Archiv aut.*
 str. 48 Děti Olšinky s litevskými kamarády. Litva, Visaginas 2005. *Arch. aut.*
 str. 49 Růžena Malíková. Bystrice pod Hostýnem, neadat. T. Čech.
 str. 51 Kliment Navrátil. Svatobořice-Mistřín 2004. *Synek F.*
 str. 52 O. Krejčí, K. Navrátil a V. Horák. Svatobořice-Mistřín 2004. *Synek F.*
Obálka Detail výzdoby hlavy dívky z již. Čech. Žďár n. Sáz. 2006. *Synek F.*
 Z. str. ob. Pozdrav jara. Svatobořice-Mistřín 2005. *Synek F.*

Z nabídky čísla 3/2006

 Vyznání Jiříny Matějkové a Pavla Čecha

 Známé – neznámé tváře: Jiří Plocek

 Profil akad. malíře Františka Cundrly

 Rozhovor s ředitelem Petrem Vašíčkem

 Z lidové pokladnice: Jarní zvykosloví

3 Vynášení Smrti. Vyškov 2005 (F. Synek)

4 Z vynášení Smrti. Vyškov 2005 (F. Synek)

5 Zamyšlení v kostele. Svatobořice-Mistřín 2005 (F. Synek)

6 Šohaji z Vracova. Nedakonice 2006 (F. Synek)

7 Tanečníci při besedě. Nedakonice 2006 (F. Synek)

8 Dívka s chlapcem z Vracova. Nedakonice 2006 (F. Synek)

9 Ze slavnostního koncertu Radošova. Veselí nad Moravou 2005 (archiv souboru)

10 Mladý pár z Moravské Nové Vsi.
Nedakonice 2006 (F. Synek)

11 Šohaji s kosárky. Nedakonice 2006 (F. Synek)

12 Ze slavnostního koncertu Slezanu. Český Těšín 2005 (W. Przewczek)

folklor 2 | 2006

Vydává Folklorní sdružení ČR, Senovážné nám. 24, Praha.

Šéfredaktor: František Synek. Náklad 1.800 ks.

Ročník 17, číslo 2 (březen–duben)